

Fællesiere, indtil de ere udskiftede. Naar man saaledes holder sig dertil og seer hen til, hvor liben Understøttelse den ærede Ordfører i Virkeligheden har faaet i den ærede Landsthingsmands Bemærkninger, kan jeg ikke see Bedre, end at den bedste Understøttelse, han har faaet, er den almindelige Slutningsbemærkning, at der slet ingen Fare er ved at gaae ind paa disse Bestemmelser; thi Grunden i sig selv siger meget lidt. Jeg veed heller ikke, hvor den ærede Landsthingsmand vil hente Beviset for, at der ikke ligesaa godt kan indtræde Tilfælde, hvor hele Byer i Fællesskab ere baade Græsningen og Tørvefjorden. Det er disse Betragtninger, som jeg har anført, som gjøre, at jeg ikke kan give dette Lovforslag min Stemme, ikke fordi jeg frygter saa meget for en slig Bestemmelse her, thi jeg troer ganske vist, at den vil blive forandret paa et andet Sted, og jeg skal saaledes hverken stemme for eller imod Loven.

Ordføreren: Skjøndt jeg just ikke har stor Frygt for, at de Indvendinger, den ærede sidste Taler har gjort, skulle berede Loven en Forkastelse, maa det dog maaafsee være mig tilladt at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. Den omhandlede Pasfus i Lovforslaget gaaer ud paa, at Udskifningen ikke skal medføre Ret til at opføre Huse til Beboelse paa saadanne Tørvemoser, der ligge heelt omsluttede af en anden Mand's Mark, og det vil vist findes at være aldeles rigtigt og billigt, at denne Mand ikke udsættes for alle de Ulemper, der vilde følge med, at Huse bleve etablerede paa et saadant Sted. Dernæst at der heller ikke ved Udskifningen gives Ret til at opføre sige Huse paa saadanne Tørvelodder, hvis Eiere aldeles ingen Part have havt eller faae i Græsningen, og det vil dog nok findes aldeles retfærdigt, at Tørvemossens Eier i et saadant Tilfælde ikke gives Ret til at faae Noget af den anden Eiers, nemlig Græsningseierens, lovlige Eiendom uden noget som helst Bederlag.

Nørgaard: Jeg maatte maaafsee ganske kortelig bemærke til, hvad Ordføreren udtalte, at jeg jo tidligere har udtalt, at jeg indtil en

vis Grad er ganske enig med den nævnte ærede Landsthingsmand, hvad de aldeles smaa Forhold angaaer, men det er de større Forhold, som jeg mener ville indtræffe paa visse Steder, som jeg har for Die, og hvor jeg mener det er ubilligt at sige, at der ikke maa bygges. Der kan som jeg tidligere har nævnt, indtræffe Tilfælde, hvor Moser af forskellig Art og Bestaaffenhed ere udtørrede, og hvor betydelige Arealer kunne opdyrkes til stor Nytte for smaa Familier, som der kunne boe og danne sig Næringsveie, og det er disse større Forhold og ikke de ganske smaa, som jeg har for Die, naar jeg frygter et sligt Lovbud.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes:

Forslag til Lov

angaaende:

Tørvemosers Udskifning m. B.

(See Anhang A)

og vedtoges ved den paafølgende Afstemning eenstemmig med 34 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at tilstille Formanden i det andet Thing med Ansmodning om dets Fremme der.

Efter Dagsordenen er Intet videre at foretage. Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde, paa Mandag Kl. 1; den vil være:

1) Forespørgsel fra den tredie Landsthingsmand for 11te Kred (Bloch) til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

2) Forespørgsel ligeledes fra den tredie Landsthingsmand for 11te Kred (Bloch) til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

3) Til anden Behandling:

„Forslag til Lov om Næringskat og Hjælpekat i Staden Kjøbenhavn.“

Modet hævet Kl. 3¹/₄.